

עיתון: ??? - Davar תאריך: 12 ינו' 1975 עמוד: 5

מי מממן העבודה במעלה אדומים

מאת אהרון גבע

ישראל היא ארץ הנוסים וה' נמלאת. בארץ זו: הסרת האמצעי שים, עצות לפתח לירות שמקורן בלהיידוע, במדינתנו, בה אין די יהודים המוכנים לגאח לגליל טר' ענים, שאפילו נחלק את המעשים לשניים: יהיה חלק מהמדינה כל כי גדול המדינה כל עצמי. בישראל, ארץ הפלאות, קיימות אהנם בניו שלה ונסתה, אך מתברר שהן איי נו שלטות במדינה.

הכל החל באחת מישיבות ה' המשלה. לאחר השרים נודע טי' החלו בכינוע עבודות במעלה אדומים, והוא רצה לדעת: מי מממן אותן? זה אחר זה קמו השרים והודיעו: לא אני, וכאחר נודים בשטח, החלו לשאול כי ציבור: מי בכל זאת נוהג את הכסף?

באיפן הווארטי אפשר להניח, שרות פאטרויטית אחזה בכבלים. הם החלו בונים במעלה אדומים על חשבונם הם. השערה זו נד' חתה עיי הרבנים. ידוע שקבלנים, אפילו הם נכנים עם קבוצות קיי' עניות, המבעים תשלום מלא עבור עבודתם. אם כן, מי משלם להם? אחרי שחיקה לא קלת אך מכו' שכת פרסם: השרים גלילי ואוון מנו אל אלוף וזרע, זה סנה אל הסוכנות היהודית, וזו הילווה את הכסף. עוד נהויר לריון על פריצורה נזורה זו. בשלב זה נסתקם בהודעת גובר הסוכנות ה' הודות שאמר: אישרתי את הכסף אך לא הוצאתי איתו. כי לא ביק' טו אותו מסני, מי, אם כן, כנישו את העבודה?

אם עובדות אלה הן נכונות קיי' כזה רק אפשרות אחת: הקבלנים שניקום אשראי לממשלה. אפרו להם: התחילו לבנות, את הכסף תקבלו במידע מלאחר יותר, אומי רים. שזוהי הדרך המסובלת, איי' עלפיכך לא קם איש מלבן ה' שרים ואמר בישיבת הממשלה: אני גבר, אני נחתי את ההוצאה, נראה, שהשר או השרים פקפקו אם הלכו בדרך הנכונה, והצדק עמם.

מבקשי ההלוואות מסתבבים, מן הסתם, על ההחלטה העקרונית של הממשלה להקים במעלה אדומים איזור תעשייתי. זו היתה, כאמור, החלטה עקרונית שלא לאותה איי' שוד תקציבי, כלום משתמע מכנה ביצוע מיידי, אוטומאטי?

הממשלה החליטה בשעתו להנ' היו ציבור חובה בכיתה יריד, היא החליטה על היסול במשנות הער' נו, על תכנית חומש לפיתוח כער' נתיבים לילדים. הבריעו נדחה, כי אין כסף ייחכן, שלמעלה אדומים היה צפוי אהנו גורל, ורק לי' אחר מעשה התיישבו ומצאו. חסי' דר' כאתרוי גבס של שרים אתי רום האבקום על כל פרוטה בי תקצובי. לך וסכנוע עתה את טר' הע' נר' שעלו לחסוך 10 מיליון ליי' עיי הגדלה הכוחות גם באזורי השר' הנה סכמיול אינם נפגעים.

ביצוע עבודות ללא אישור תק' ציבי אינו פוגע רק בדיני המשי' שלה, הוא פגע גם במסכת אישור הקציבים, הפיקוח הכספי — הם אמצעי השליטה העיקרי שבדיי' ה' כנסנו; והנה כולניאום כספים כי מעלה אדומים בלי אישור הנכסה, עוד בטרם החלה לדון בתקציבי פירושו של המעשה — עקיפה הנכסת. פירושו — לרוקן אותה מתכונה.

דברים אלה יפים גם לסוכנות, וסוכנות נאבקת על כל גרוש וי' יולצין מחליט לממן את פעולות הממשלה? וכל זה אחרי שקיבל כתבה מהאוצר נו נאמר שאין אישור תקציבי? וספיר מתרין את גמילות החסד? הכך התייחס לפעולות מאחורי: בו — גם כא' שר כיהן הוא כשו האוצר?

בויכוח סביב מעלה אדומים נהבטנו, שלא להרחיק את ה' ציבורי ולא להעביר את מעלה אדומים מול פיתוח הגליל. אך כה' לעשות וזהו המציאות ואין כאני טי' התתיישבות המוכיכים להבין זאת. הנה ניצב לפנינו גוש דן אדיר המאיים לבלוע את הבדינה וכן העד השני ניצבים קבוצים ומשגבים הנוצקים להברים נוספים. מדוע אין נוטלים חברי המסקים את ערפי האוכלוסיה בנוש דן? מדוע אין מעבירים את צרכי כנרה מול צרכי גבעתיים, את צרכי מל' כיה מול צרכי תל-אביב? האין זו הנישה העקרונית הנכונה?

ההשוכה היא שגישה זו אמנם נכונה, אך אין הוא רואלית. חוש' כי תל-אביב אינם רוצים לזון, להתיישבות פונס רק מעשים ואת המעשים עליך למוון: אם לבלתי ואם לכנרה, אם לקפזה ואם לי' רכה.

ה גם דנים של המפעלים ה' תעשייתיים. לו עמד לרשותנו כלאי גדול של הון וזומים המי' כנים להקים מפעלים בקריית שמונת, לו עלה מספר המטקיעים המוטעניאליים בחצור על הדרוש שם, היו צודקים הסוענים שבניו מעלה אדומים אינו דוחק העזרה אד' שיהיה גלילי. לטובה הצער המצב שונה לכורי, עליאף החמ' ריצים המרובים אין הקומץ משביע את הארי, מספר היהודים בגליל אינו גדל בקצב הדרוש גם כי כיוון שהחרים סקומות עבודה נאותים, רק מטקיעים בעטים מו' כנים לזון מהשפלה, למשקיעים המעטים אמרנו: מני לגליל או לי' נכס, כעתה נעטרך לפעל את ה' מתנה ספס נוספת ולהפנות חלק מהם למעלה אדומים. איך, אם כן, אפשר לטעון שפיתוחו של זה אינו בא על חשבון גידולו של השני? כי משלה את מי? מי עוסק כאן בהוצאת הציבור?

רקיון מעלה אדומים עין אחרי מלהתת ששת הימים, החילה לא היה כלול בתכנית אלון והצעת מעלה אדומים באה לקעקע אותה. הדשיון העשה כדי להקיסות על פשרה טריטוריאליה עם ירדן, ר' כדי להסום לפניה את הדרך לכ' בואות ירדשים. ביתחיים קרה כה סקרה, וספק אם הרצון, למשל, למנוע פשרה טריטוריאליה עם ירדן, עדיין רלוואנטי, אך נעזוב נא את התיכוח על, שלכחת השר' לדח' זה מוכן ירו העדרים ה' ריבים את כל הנימוקים האפשריים — איש על מהנה רעוה ואיש כי אהונתו יהיה, מעניין יותר לכי' דוק: מה היתה, האדיולוגיה' שהצמיחה רעיונות כאלה והאם היא עדיין תקפה?

קיים הרצון לייטיב את כל ה' ארץ. קיים הנימוק הבטחוני, אך קיימת גם התנתה שבגלות חב' דינה נקבעים עלינו מסת הישו' בים היהודיים. הנתה זו מבוססת על הנסיון ההיסטורי, כפת החלוי קה של 37 ומסת החלוקה של 47' התבססו על החוכי התחייבים בזה היהודית, מדוע נהנו כר צייר רי המסות, הגויים?

כי בשנת 1937 עמד לנגד עיי ניהם עם יהודי נרדף באירופה ובשנת 1947 מיי כולם בעל ה' שואה, הגויים מוקשו, לתת להו' רום' כל מה שכבר היה כוידים בתוספת שטחים נוספים. מולדת לעם חסר מולדת, מקום לקלוט פליטים יהודים, וחיוס?

האם אנו עדיין כעטיירים בעי' לם כעם חסר מולדת? או שכא' ירשו אותנו בהודעת העולם ה' פליסתינאים? כי וקוק בעניי ה' גויים לששחים כדי לקלוט פלי' טים? אנו או האחרים?

כל עוד חשבו שלא חשוב מה אימרים הגויים, היה לקביעת עוב'

דה במעלה אדומים הגיון כסלה. אך חיוס? מי יהיה מושפע מקיוס אור' תעשייתי במעלה אדומים? כרו' נייב? קיסוינדי? וירשיים?